

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

De mari

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

PISIDÆ, MVNDI OPIIFICIVM.

Aut aëris perfusi abyssum maximam,
 Hic frigore gelidam, calore hic torridam,
 Incurfionibus & coactis subditam,
 Essentiam immutabilem animo cogitans,
 Quod semper immutatur, haud seruum æstimet?

360

Quidquid
 mouetur
 magis pēdet
 è vi mouēte,
 quàm cōtrā.

Quis grādinem, aut æstum, vel atrum nubilum,
 Ignēsve iaculatos, fauillāmve humidam,
 Terram trementem, mox remissāmve intuens,
 Ignoret esse subditum tam agitabile?

De Mari.

Quis tot procellis concitum Mare aspicit,
 Nec cernit illud, more fugitiui viri,
 Extra refugiens, ac retentum intra alucum?

Pfal. 95.
 Basil. hom. 4
 in Hexaem.

Hoc, sæpius feruore adustum frigido,
 Ac turbulentis fluctuum concursibus,
 Quasi Mænas insana & furens, toto impetu
 Circumfluum allidit solo, iraque æstuans,
 Audentiùs dilatat os vasti æquoris,
 Et miscet vndas murmure, & spumam exspuit,
 Labrisque circumfunditur viridi salo:

370

Ac fluminum plerasque scatebras hauriens,
 Salsuginem crudam è profundo proijcit:
 Turbatum at ingluuie suæ temulentiaë
 Effringere obices tentat, atque excurrere,

380

Pfal. 32. &
 88.

Sed truditur, sistitque percussum metu:
 Nec vda verò transit vndarum ostia,
 At labitur retrò supinis fluctibus,
 Vt famula quæ suis retrahitur crinibus:
 Si quidem est coërcitio creaturæ utilis,

Quò

Η τ' ἄβυσσον τῆ χυτίνος ἀέρος,
 Ψυχρομύτην νῦν, καὶ πάλιν πυρομύτην,
 360 Καὶ πρῶτον πάροσον ἰωάνθεσμονας,
 Οὐ τ' ἀΐρετον ἐνοήσας οἰσίδου,
 Δούλιον νομίξῃ τ' ἀείρετον * κλισίαν,
 Τίς βροχίον ἢ * χάλασαν, ἢ χύσαν ζῦφα,
 Η πῦρ καταρῆν, ἢ βροχίον αἰθάλην,
 Η γλῶ τρέμουσον καὶ παρμύτην βλέπων,
 Οὐκ οἶδε δούλην τ' κλοισμύτην κλισίαν,
 Τίς πλὴν θαλάσσαν ἀσαύσαν πρῶτον βλέπων,
 370 Οὐκ οἶδεν αὐτ' δραπέτη πινός δίκη,
 Φύρουξ ἔξω, καὶ κρατομύτην ἔσθ,
 Η πολλάκις ζῆσατο τῆ ψυχρᾷ ζῆσθ,
 Καὶ πᾶσι ἀτάκτοις πρῶτον πρῶτον,
 Ολίω ἑαυτ' οἶα μανθᾶς ἀγρία,
 Τῆ γῆ * πρῶτον, καὶ θυρομύτην,
 Θεοσιώτῃ μύτη, καὶ πλάσιωτῃ τῷ σῶμα,
 Καὶ πολλά κράξῃ, καὶ τ' ἀφρον ἐκπύξῃ,
 Καὶ συμπεφυρῶ πρῶτον τὰ χ' ἄλλη τῷ σῶμα.
 Κρονοῖς δὲ πολλῶν ἐκπύσσα ρῦμῃ,
 Απεσθον ὄμιλῳ ἐκ βάθους ἐρεύγε).
 380 Τῆ πληρομοῖν δὲ τ' μέθης ταρατῆται,
 Ρῆξαι τὲ τὰς κλῆς, καὶ * διαδράσαι γέλι.
 Αἰθέλετ) δὲ, καὶ φοβῆται, καὶ μύτῃ,
 Καὶ τὰς ἐνύδροις οὐ * παρέρχεται θύρας,
 Ἀλλ' ἴσῃ ἑαυτ' ὑπὸ πῦρ ἀνατρέχῃ,
 Ὡς οἶα δούλη τῷ τειχῶν κρατομύτη.
 Μασίξῃ γὰρ συμφερόντως ἢ κλισίᾳ

γρ. οἰσίδου.
 γρ. θαλάσσαν

πρῶτον θα-
 λασσης.

γρ. πρῶτον-
 σασα.

γρ. ἐκπύσσα-
 σα.

γρ. διαδρά-
 ναι.

γρ. πρῶτον.

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Ὅπως ἀπλήγω φρονησῶ μιν φόβω
 Φηδοῖ παρνοίας τῶ τεχνίτη τῶ ὄλων
 Καὶ συζαλαῶ μιν, ὡς φοβήτῃ παῖδια,
 Ἡ καὶ τὰ μικρὰ εἴν κινῶν ἰετυμυρία,
 Τὸ τῶν λεόντων φρονήζουσι δράσας.

390

Ὡ μέγρι πάλυος ἐνδιδύς ὑαφθίσεις
 Ταῖς ἐκπερθέσμοις τῶν χρεῶν περθεσμίαις.
 Οδοσατῶν δὲ πῶ ἀμῶπιδν φόβω,
 Βίας τε ποικῶν ἕς τὸ σῶσαι τὸν βίον,
 Καὶ μὴ δικάζων * σιωτῶμας, ὀππνίκα
 Σφαλῶ μιν ἡμῆς, ἢ κίσις δὲ ἰύπε),
 Γοινὰς ἰε πάχῃ εἴν ἐμῶν ἐγκλημῆ,
 Ἀλλοτεία μάλωπι τραυματουμυρία.

28. ἐννόμως.

28. μεταβέ-
 σι.

28. νομῆν.

Ὡς ἐν * μέτῳσῃ λειμικῆς ἀρῶστας,
 Ἀλλων ἐχόντων τῶ * τομῆν εἴν τραυμάτων,
 Ὁ τῶ πάθος κίνδυμος ἕς ὄμυοις πέχῃ.

400

Καὶ γίνομα νῦν τῶ φρενῶν ἐν ἐκαστῃ,
 Πᾶς ὁ κριτῆς δίκαια θεασίτων ὄλοις,
 Περσωποληπιδῆ, καὶ φιλανθεσῆπα χέσῃ,
 Ἀλλῃ σφαιμέντος, δῆλον ἔλκη περὸς δίκην.
 Καὶ πᾶς ὁ κρίνων τοῖς δικάζουσι κρίσιν,
 Ἡ δῶρα λαμβάνουσιν ἐγκαλῶν μέτα,
 Αὐτὸς ὃ δῶρα λαμβάνειν ἐπείγεται,
 Γτωχοῖς ὑπουργεῖς ἀξιοχρέους ἔχων.

28. μυστικῆς.

28. ἢ κίσις.

(Ὡς εἴ τις εἶποι * πιστικῆς δομestῆς)
 Εξ ἂν ἀπαγτῆ καὶ περδοδναῖ * τῶ δίκην.
 Σφύξῃ δὲ αὐτοῖς, μὴ φοβέμυμος ψόρον.
 Καὶ λαμβανῆ θέλημα χρεσῆς πλέον.

410

Ἀρτω

Quò verberibus absque instruamur territi:
(Quæ prouidentia venia opificis Dei est.)

Et cohibeamur pueri vt à larua solent,
Seu verberati paruuli flagro canes

390 Audaciam feram leonum comprimunt.

Tv das moras longissimas ad debiti

Solutionem præstituto tempori:

Obsistis omni crimini formidine,

Incolumis vt sit vita, vim fieri finis:

Nec iudicas rigidè, quibuscunque accidit

Errare nos horis: opus sed conditum

Patitur, meorum & criminum pœnas luit,

Dum vulneratur vulnere alieno graui.

Vt pestilentis cùm viget morbi lues,

400 Quamuis in alijs vlcerum est summus dolor,

Contagio grassatur eadem ad cæteros.

Nunc rapior extra me, stupétque mens mihi,

Vti ille iudex, qui statuit æqua omnibus,

Acceptor est personæ, & hominum gratiâ,

Cùm peccet vnus, plectat alium eius loco.

Quóve is modo qui iudicantes iudicat,

Acerriméque punit auidos munerum,

Festinet ipse oblata dona sumere,

Cui creditores sunt ministri pauperes,

410 (Vt quis domesticos fideles dixerit:)

Poscítque vt illi iúsque fásque negligant:

Exultat inde, nec veretur dedecus:

Auro voluntatem æstimat contrà bonam:

Dei infinita
bonitas, &
clementia.
Lact. lib. 2.
diu. inst. c. 18.

Similitudē
apra.

Admiratio
immense Dei
misericordiae
cum iustitia
coniuncta.
Psal. 100.
Exodi. 23.
Deut. 16.

Hic est suspi-
cio mendii in
Graeco cod.